

● Tacettin Şimşek

Vefa Perdesi

Vefatının 18. Yıl Dönümünde Gültekin Sâmanoğlu'nun Şiirini Tahmis

Sevmek Sevmek üstüne

Gökte misin yerde mi, söyle şimdi nerdesin?
Geceme gündüz oldun kim demiş ki gecesin
Işık mıdır bakışın meltem midir nefesin
Çiçek misin, kuş musun; rengin, kokun ve sesin
Varla yok arasında, hayaldesin düştesin.

Merhabaların bulut, elvedaların sızı,
Senin adını söyler alnıma düşen yazı
Gülümsemen her saat bana Çoban Yıldızı
Ellerin yeşil ışık, sonrası hep kırmızı;
Sabahlarımda şiir, akşamları bestesin.

Bengisular dökersin bağrımdaki ateşe
Aya nazire kılar yol olursun güneşe
Sesin anneye benzer bakışların kardeşe
Gel desem geliversen pür heyecan, pür neşe;
Ah bir söyleyebilsem: "Eller ne derse desin!.."

Kayıp vadilerdeyim gücüm yok itirafa
Sen bir tarafa düştün hayalin bir tarafa
Gel desem de gelmesen yolum düşer Araf'a
Bu çağrı hangi nazı getirmezdi insafa?
Naz değil o, anladım, çaresiz boş hevesin.

Sevmek inanmak gibi sevmek bir vehim mi?
Bilinmez bir diyar mı varılmaz bir iklim mi?
Yürekte bir ürperme ruhta bir titreşim mi?
Sevmişsin ya ne çare, böylesi sevildin mi?
"Sevmek kâfi" diye verdiğin karar kesin.

Ben kendini her akşam semtinde bulan adam
Sen ruhuma mutluluk tablosu çizen ressam
Bu sevda burda bitmez sonsuza kadar devam
Sevmenin, sevilmenin doruğundasın, tamam;
Sevdiğine kul köle, candan sevene nesin?

Yıldızlara uzandın elindeki buyrukla
Talihli bir çiçekle hülyalı bir çocukla
Ha bitti ha bitecek sihirli bir solukla
Hayatı kucaklayan doyumsuz yorgunlukla,
Yorgun gönül gözüme inen en son perdesin.

Rüya ülkelerinde gönül ezeli seyyah
Yeni heyecanlarla yola çıkar her sabah
Ferman buyurur aşka mülkümdeki padişah
Bunca yıl sonrası bu, kırk bir kere maşallah!
Bırak artık bu rüzgâr nasıl eserse essin...

(öl. 11 Nisan 2003)

